

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 9P/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617201863
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Dudzíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2017:4617201863.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Helenou Dudzíkovou vo veci starostlivosti súdu o maloletého H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Topoľčany, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., H. P. XXXX/X a H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., J. XXXX/XX, o zníženie výživného, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh otca na zníženie výživného **z a m i e t a**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Otec maloletého dieťaťa podal návrh na zníženie výživného, v ktorom návrhu uviedol, že mu bolo určené výživné v sume 150 eur, avšak od roku 2016 začal splácať úver, ktorý si vzal na vyplatenie dlhov. Poukázal na to, že býva u svojich rodičov s priateľkou, ktorá je zdravotne ťažko postihnutá, ktorá poberá čiastočný invalidný dôchodok a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. synovi, na výživu ktorého prispieva sumou 50 eur. Žiadal znížiť výživné zo sumy 150 eur na sumu 50 eur od právoplatnosti rozsudku.
2. Návrh bol doručený matke, ktorá sa písomne k návrhu vyjadrila s tým, že s návrhom nesúhlasí, keďže od poslednej úpravy výživného uplynula doba štyroch mesiacov a pomery na strane mal. H., najmä čo sa týka zdravotného stavu sa nezmenili, pričom mal. H. v súčasnej dobe je naďalej liečený a dvakrát týždenne dochádza do Bratislavy na chemoterapiu a vyšetrenia. Poukázala na to, že pokiaľ ide o výchovnú otázku na strane otca mal. dieťaťa, je pravdou, že žije v spoločnej domácnosti s osobami, ktoré majú príjem a navrhovateľ žiadnym spôsobom neodôvodnil výšku ním navrhovaného zníženého výživného, žiadala návrh zamietnuť.
3. Kolízny opatrovník doporučil návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodný zamietnuť.
4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, správou zamestnávateľa otca, čestným prehlásením, vyjadrením matky, lekáorskými správami, pripojením spisu 11P/148/2011, 11P/158/2016 a zistil tento skutkový stav:
5. Maloletý H. U. je dieťa narodené mimo manželstva, pričom otcovstvo k mal. dieťaťu je usporiadané.
6. Posledná úprava výživného bola stanovená rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 11P/158/2016 zo dňa 29.09.2016, kedy bolo upravené výživné na mal. H. v sume 150 eur od 01.08.2016, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 21.11.2016.

7. V čase poslednej úpravy výživného otec mal príjem v sume 599,50 eur, žil v spoločnej domácnosti s matkou I. U., ktorá bola poberateľkou invalidného dôchodku v sume 310,50 eur a otec v tom čase splácal pôžičku vo výške 2.000 eur po 129,70 eur a vyživovaciú povinnosť okrem mal. H. mal k mal. I. U..

8. Matka v čase poslednej úpravy výživného poberala rodičovský príspevok v sume 203,20 eur a prídavok na dieťa v sume 23,50 eur. Vyživovaciú povinnosť mala len k mal. H..

9. V súčasnej dobe matka je naďalej poberateľkou rodičovského príspevku v sume 203,20 eur a rodinných prídavkov v sume 23,50 eur. Obýva byt, za ktorý platí nájom 50 eur, elektriku 55 eur, vodu 10 eur, TV 2 eur, 10 eur súdne pohľadávky. Nemá žiadne úvery a vyživovaciú povinnosť má len k mal. H..

10. Otec naďalej pracuje vo firme Decodom, s.r.o., Topoľčany s priemerným mesačným zárobkom 558,38 eur, žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou I. U., ktorá je invalidná dôchodkyňa a na domácnosť prispieva sumou 100 eur. Spláca pôžičku celkovo vo výške 3.000 eur, v mesačných splátkach po 109,91 eur. Vyživovaciú povinnosť má k dvom malol. deťom.

11. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciú povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

14. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

15. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

16. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako ja na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

18. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov spätne, odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa

19. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť , ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena , alebo zrušenie výživného možné , len na návrh.

20. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ak dôjde k zrušeniu, alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

21. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

22. Vyššie citované zákonné ustanovenie vyjadruje zásadu, že k zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov zistených porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného, tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie výrazná zmena tých okolností - na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Takouto zmenou pomerov môže byť nárast potrieb detí, najmä v súvislosti s ich pribúdajúcim vekom, fyzickým vyspíevaním, formami prípravy na budúce povolanie, alei zmena v možnostiach povinného plniť si vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd posúdiť komplexne všetky zmeny v pomeroch účastníkov, ku ktorým došlo od predchádzajúcej úpravy, a musí taktiež prihliadnuť na vývoj životných nákladov za celé obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, tzv. valorizačnú klauzulu zakotvenú v ustanovení § 78 ods. 3 ZR. Rovnako tak nemôže opomenúť existenciu ustanovenia § 62 ods. 2 ZR zakotvujúcu právo dieťaťa podieľať sa na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov, či už v pozitívnom alebo negatívnom zmysle, ako i všeobecné hľadisko upravené v ustanovení § 75 ods. 1 ZR, podľa ktorého pri rozhodovaní o výživnom sa prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené pomery dieťaťa sú závislé predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými iba bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby, tvorba úspor a pod.)

23. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru.

24. Výživným sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu má byť poskytované. Výživou dieťaťa je zabezpečovanie potrieb pre jeho všestranný rozvoj po stránke fyzickej a duševnej; právo na výživu maloletého dieťaťa vzniká jeho narodením. (§ 7 ods. 1 Obč. zákonníka)

25. Pri určovaní výživného je potrebné vziať do úvahy výkon osobnej starostlivosti o dieťa jedným z rodičov, pretože práca a osobná starostlivosť, ktorú jeden z rodičov poskytuje dieťaťu tvoria materiálne hodnoty zodpovedajúce príspevku druhého z rodičov, ktorý ich poskytuje v peniazoch.

26. Súd na základe prevedeného dokazovania mal za to, že návrh otca na zníženie výživného je neopodstatnený, keďže jediným dôvodom pre zníženie výživného je skutočnosť, že otec malol. dieťaťa spláca úver. V rámci celého konania bolo preukázané, že malol. H. trpí na akútnu lymfoblastovú leukémiu a je liečený na Klinike detskej hematológie a onkológie, DFNsP v Bratislave, čo vyplýva z priložených aktuálnych lekárskejších správ, pričom matka dodržiava liečebný režim. Z priloženej lekárskej správy vyplýva, že matka má zvýšené náklady na liečbu, stravu, vitamíny, ošatenie pre choré dieťa s vyššie uvedenou diagnózou, je teda nepochybné, že matka poukazuje výživné spotrebuje na zabezpečenie nákladov ohľadne zdravotného stavu malol. dieťaťa, pričom dôvod na zníženie výživného tak ako uviedol otec je nepostačujúci pre zníženie výživného, preto návrh otca ako neopodstatnený zamietol.

27. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).